

Beschouwingen SP Voorjaarsnota 2012

Voorjaarsnota

VZ, de voorjaarsnota is een belangrijk moment om richting te geven. Dit is het moment om onze wensen te uiten zodat deze in de begroting kunnen worden opgenomen. En de SP heeft heel wat te wensen.

Voordat ik bij deze wensen kom, is ook van belang eens naar het grote plaatje te kijken. Al bijna 4 jaar verkeerd de wereldeconomie in een permanente crisis. De verbondenheid tussen landen is een groot goed, maar maakt ook dat als een vlinder in Brazilië met zijn vleugels slaat, wij dat hier als een storm kunnen merken. Het ergste van deze crises is dat zij die er het minst aan kunnen doen in deze wereld er het meest onder leiden.

Die verbondenheid en toegenomen complexiteit van de wereldeconomie betekent ook dat anderen meer invloed hebben op jouw kansen en mogelijkheden. Er is sprake van een wederzijdse afhankelijkheid en daarmee een noodzaak tot samenwerken. Die erkenning ziet de SP terug in het samenwerken in Brainportverband. Samen sta je sterk. Deze lange termijn koers is dan ook een goede zaak.

De afhankelijkheid van een ander geldt ook wanneer het om de financiën gaat. Het is dan ook de vraag hoe sterk afhankelijk je wil zijn. Dat zien we nu in Den Haag.

Als econoom bevind ik mij in goed gezelschap van nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz en Paul Krugmann. De 3% norm in Europa drijft ons naar de afgrond. Zolang consumenten niets besteden, kunnen bedrijven niet investeren en is daar een rol voor de overheid. Dat dit kabinet en de Kunduzcoalitie dit nastreeft, brengt het oplossen van de crisis niet dichterbij. BTW verhoging, afschaffen reiskostenvergoeding en verhogen eigen bijdrage in de zorg. Sterker nog, wat op mondiale schaal gebeurt, gebeurt in Nederland ook: zij die de crisis niet hebben veroorzaakt, zullen de prijs er wel van betalen. En dat terwijl de VVD de slogan De economie kan wel wat VVD gebruiken hanteert.

U vroeg zich misschien af, wanneer komt hij nou bij de voorjaarsnota van Weert. Voorzitter, dat moment is nu gekomen. Onze voorjaarsnota is een vooruitblik op de begroting. Wensen, prioriteiten horen nu op tafel te liggen.

De SP kiest voor Weert als prettige stad om in te wonen. Een stad waar goede voorzieningen zijn, goed bereikbaar is en een stad die solidair is in een mooie groene omgeving. We zorgen voor goed onderhouden wijken en buurten, voorkomen overlast en hebben goede culturele en maatschappelijke voorzieningen.

Dat geldt ook voor de onderwijshuisvesting. De uitgangspunten van de SP zijn dat

1. de kwaliteit overal op orde moet zijn, dat
2. gemeenschapsgeld zuinig wordt uitgeven en
3. we gaan samen naar school

(Keuzevrijheid is belangrijk voor sommige ouders. De meeste ouders willen echter goed onderwijs voor hun kinderen, een goede sfeer op school en dat het liefst zo dicht mogelijk bij huis. Hier tegenover staan soms schoolbesturen die zo veel mogelijk leerlingen willen trekken ten koste van andere scholen, concurrentie.)

Alleen voor de katholieken bouwen of verbouwen. De Montessori lijkt onderhand toe aan zijn vijfde

nevenvestiging. "Alternatieven": Emmasingel is geen permanent alternatief, Molenakker 2 is niet beschikbaar en aanbouwen voor een kinderdagorganisatie op de Wiekendreef is niet reëel en niet wenselijk.

Zorgen zijn er dan over de huisvesting van de Widdonckschool bij het Palet in het noodgebouw. Dat is huisvesting waar je jouw kinderen en zeker niet je kwetsbare kinderen wil onderbrengen. Ik hoop dat de wethouder hier in belooft zo spoedig mogelijk met alternatieven te komen. En sowieso met uitzicht op een definitieve locatie. Wat nog sneller kan is een oplossing voor de verkeerssituatie ter plaatse.

Dat er 10 miljoen uit het potje van de onderwijsreserve kan worden gehaald is een mooi staaltje boekhouden. De SP was hier positief over. Maar gaandeweg bekruipt ons de vraag of nog steeds bovenstaande doelen bereikt kunnen worden en of de discussie nu niet in de verkeerde volgorde wordt gevoerd. Het is niet aan de burger uit te leggen dat je 10 miljoen weghaalt terwijl je nog dit soort opdrachten hebt liggen als gemeente.

Het zelfde geldt voor de reserve Wmo. Deze moet bestemd blijven voor sociaal maatschappelijk beleid en samen met de PvdA dienen we hier een voorstel over in.

Een andere groep van kwetsbare burgers zijn de medewerkers van de Risse. Zij worden keihard geconfronteerd met de stapeling van maatregelen. Vervoer wordt van Risse-medewerkers afgepakt. Pas na bemiddeling van de SP mochten ze met hun scootmobiel naar hun werk. Hallelujah! Maar hoe moet dit dan in de winter en bij gladheid?

Bovendien de ontslaggolf gaat gewoon door. Dit terwijl aan alle kanten beweging is en het onverstandig is nu deze mensen te ontslaan.

Ontslagen Risse-groep (motie) bestuur opnieuw ter sprake brengen

Zoals gezegd samenwerken in de Brainportaanpak ondersteunt de SP. We hebben in deze raad vele uren besteed aan de samenwerking in de GOML. Het is zo jammer dat het bij deze projecten alleen maar over

golfbanen, paardenhouderijen en maasplassen gaat. Het ontbreken van de sociale kant als onderwijshuisvesting, leefbaarheid en openbaar vervoer maakt dat voor veel mensen het als prestige wordt gezien. Leefbare dorpen en wijken met goede voorzieningen zorgt voor een goed leefklimaat en is daarmee aantrekkelijk als woongebied. Daar waar mensen wonen, vestigen bedrijven zich. Er is bedrijfgrond zat in de regio, laten we dat strategisch inzetten en niet als landjepik per gemeente. Daar ligt de opdracht voor de GOML.

Goed leven vraagt ook om betaalbare voorzieningen. Partijen die in deze raad zeggen tegen lastenverzwaring voor de burger te zijn, moeten dan ook maar eens vertellen dat via allerlei omwegen de lasten worden verzwaard. Zo is de subsidieverlaging voor verenigingen en hogere sporttarieven er eentje. De SP maakt een andere keuze: eerlijk delen waardoor tweederde er op vooruit gaat in plaats van dit soort indirecte lastenverhogingen.

De SP is dan ook benieuwd naar de stapelingscan die het college heeft toegezegd. Duidelijk inzicht in welke groepen door welke maatregelen het hardst worden getroffen. Ik heb

een vermoeden...

Organisaties en burgers moeten goed worden betrokken bij veranderingen en bezuinigingen. En wij moeten duidelijk zijn als gemeente. Als wij iets niet meer doen, is het aan de gemeenschap. Dat vraagt om actieve betrokkenheid, maar ook om meer democratie: om van wijk- en dorpsraden verenigingen te maken. Aan de andere kant: dat is ook een uitdaging voor de gemeenschap zelf.